

Sygn. akt II K 285/16

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lipca 2016 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Czaplińska

Protokolant: Artur Pokojński

przy udziale Prokuratora Piotra Wojciechowskiego

po rozpoznaniu w dniu 13 lipca 2016 roku w Gdańsku sprawy

D. G., urodzonego (...) w G.,

syna A. i I. z domu N.

o wydanie wyroku łącznego, skazanego prawomocnymi wyrokami:

1 1. Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 4 maja 2005 roku w sprawie o sygnaturze akt **III K 279/05** za przestępstwo z art. 279 § 1 k. k. popełnione w dniu 29 grudnia 2004 roku na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 30 (trzydziestu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda oraz za ciąg przestępstw z art. 279 § 1 k. k. w zb. z art. 275 § 1 k. k. w zb. z art. 276 k. k. w zb. z art. 278 § 1 i 5 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k. popełnionych w dniach 10 listopada 2004 roku i 11 grudnia 2004 roku na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda; kary jednostkowe połączono i orzeczono karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wymiarze 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda;

2 2. Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku z dnia 28 stycznia 2009 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 395/08** za ciąg przestępstw z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k. popełnionych w okresie od początku lutego 2008 r. do końca marca 2008 r., od końca listopada 2007 r. do końca lutego 2008 r. i od listopada 2007 r. do marca 2008 r. na karę 2 (dwóch) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda oraz za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 7 kwietnia 2008 roku na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności; kary jednostkowe pozbawienia wolności połączono i orzeczono karę łączną 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

3 3. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 24 lipca 2009 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 216/08** za przestępstwo z art. 279 § 1 k. k. popełnione w dniu 21 listopada 2005 r. na karę 1 (jednego) roku i 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 40 (czterdziestu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda;

orzeka

I. przy zastosowaniu art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, przy zastosowaniu art. 91 § 2 k. k. na podstawie art. 85 k. k. i art. 86 § 1 i 2 k. k. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r.) łączy jednostkowe kary pozbawienia wolności i grzywny orzeczone w wyrokach: Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku z dnia 28 stycznia 2009 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 395/08** oraz Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 24 lipca 2009 roku w sprawie o sygnaturze

akt **II K 216/08** i jako karę łączną wymierza skazanemu D. G. karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 170 (stu siedemdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda;

II. na podstawie art. 577 k.p.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie II K 395/08 Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku od dnia 7 kwietnia 2008 roku do dnia 19 września 2008 roku, od dnia 25 lutego 2016 roku do dnia 13 lipca 2016 roku oraz okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie II K 216/08 Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku od dnia 22 listopada 2005 roku do dnia 6 marca 2006 roku, przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

III. w pozostałym zakresie orzeczenia zawarte w wyrokach ulegających połączeniu podlegają odrębnemu wykonaniu;

IV. na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w zakresie dotyczącym wyroku Sądu Rejonowego w Gdańsku w sprawie o sygnaturze akt III K 279/05;

V. na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, które przejmuje na rzecz Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 285/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, co następuje:

D. G. skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 4 maja 2005 roku w sprawie o sygnaturze akt **III K 279/05** za przestępstwo z art. 279 § 1 k. k. popełnione w dniu 29 grudnia 2004 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 30 stawek dziennych po 10 złotych każda oraz za ciąg przestępstw z art. 279 § 1 k. k. w zb. z art. 275 § 1 k. k. w zb. z art. 276 k. k. w zb. z art. 278 § 1 i 5 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k. popełnionych w dniach 10 listopada 2004 roku i 11 grudnia 2004 roku na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych po 10 złotych każda; kary jednostkowe połączono i orzeczono karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wymiarze 60 stawek dziennych po 10 złotych każda.

Dowód: odpis wyroku w sprawie III K 279/05 SR w Gdańsku – k. 34 - 36; dane o karalności - k. 13 – 16

D. G. skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku z dnia 28 stycznia 2009 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 395/08** za ciąg przestępstw z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k. popełnionych w okresie od początku lutego 2008 r. do końca marca 2008 r., od końca listopada 2007 r. do końca lutego 2008 r. i od listopada 2007 r. do marca 2008 r. na karę 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 150 stawek dziennych po 10 złotych każda oraz za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 7 kwietnia 2008 roku na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności; kary jednostkowe pozbawienia wolności połączono i orzeczono karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Dowód: odpis wyroku w sprawie II K 395/08 SR Gdańsk – Północ w G. – k. 38 – 42; odpis wyroku w sprawie XIII Ka 250/09 SO w Gdańsku – k. 37; dane o karalności - k. 13 – 16

D. G. skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 24 lipca 2009 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 216/08** za przestępstwo z art. 279 § 1 k. k. popełnione w dniu 21 listopada 2005 r. na karę 1 roku i 5 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 40 stawek dziennych po 10 złotych każda.

Dowód: odpis wyroku w sprawie II K 216/08 SR Gdańsk – P. w G. – k. 27 – 28; odpis wyroku w sprawie Ka 913/09 SO w Gdańsku – k. 29; dane o karalności – k. 13 – 16

Z opinii o skazanym z Zakładu Karnego w K. wynika, że w grupie współosadzonych funkcjonuje bezkonfliktowo. Do położonych odnosi się zgodnie z wymogami regulaminu. Przestrzeganie porządku i dyscypliny należy ocenić na poziomie poprawnym. Zachowanie skazanego w trakcie odbywania kary należy określić jako poprawne. Do tej pory nie był wyróżniany nagrodami ani karany dyscyplinarnie. Skazany nie jest zatrudniony, nie wykazywał zainteresowania podjęciem pracy ani nauki w warunkach ZK. Karę pozbawienia wolności odbywa w systemie zwykłym, w chwili obecnej nie wyraża zgody na dalsze jej odbywanie w systemie programowanego oddziaływania. Skazany przynależy do struktur podkultury przestępczej. Nie stosowano wobec niego środków przymusu bezpośredniego, nie odnotowano zachowań agresywnych ani samouszkodzeń. W rozmowach prezentuje krytyczny stosunek do popełnionych czynów przestępczych. Proces resocjalizacji przebiega prawidłowo. Prognoza penitencjarna na dalszy pobyt w warunkach izolacji więziennej kształtuje się pozytywnie.

Dowód: opinia o skazanym wraz z informacją o pobytach i orzeczeniach - k. 12

Skazany D. G. był uprzednio trzykrotnie karany w Polsce oraz raz przez sąd w Wielkiej Brytanii.

Dowód: dane o karalności – k. 13 – 16

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, które zostały ujawnione w toku rozprawy, w szczególności w postaci odpisów wyroków, opinii o skazanym oraz danych o karalności.

Sąd dał wiarę tym dokumentom uznając, że nie budzą one wątpliwości co do rzetelności i autentyczności zgromadzonych w nich informacji. Zostały one sporządzone przez uprawnione do tego osoby, a żadna ze stron nie kwestionowała ich wiarygodności. Dokumenty ujawnione w toku rozprawy łączą się w spójną i logiczną całość i w ocenie Sądu, pozwalają odtworzyć stan faktyczny niezbędny do rozstrzygnięcia o wniosku skazanego.

Wniosek o wydanie wyroku łącznego w stosunku do skazanego D. G. zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy zaznaczyć, że wydając wyrok łączny w niniejszej sprawie, Sąd – zgodnie z dyspozycją art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. – o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw – zastosował przepisy o karze łącznej w brzmieniu sprzed nowelizacji, tj. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. Podstawę do orzeczenia kary łącznej w ramach wyroku łącznego określają przepisy art. 85 k. k. w zw. z art. 569 § 1 k. p. k. Zgodnie z dyrektywą wyrażoną w tych przepisach sąd orzeka karę łączną, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, co do któregośkolwiek z tych przestępstw – i wymierzono za te przestępstwa kary tego samego rodzaju.

Sąd dokonując analizy treści wyroków zapadłych w stosunku do skazanego pod kątem zastosowania przepisów dotyczących łączenia kar, tj. art. 85 k. k. i art. 86 § 1 k. k., do których odsyła przepis art. 569 § 1 k. p. k., uznał że w stosunku do skazanego D. G. zachodzą przesłanki do połączenia kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami wydanymi w sprawach: II K 395/08 Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku i II K 216/08 Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku.

Kolejną kwestią podlegającą rozważeniu i decydującą o możliwości połączenia kar było ustalenie, czy kary wymierzone za przestępstwa przypisane skazanemu, a objęte wyrokami podlegającymi łączeniu, są karami tego samego rodzaju. W wyrokach podlegających łączeniu

D. G. skazany został na kary pozbawienia wolności i kary grzywny, które jako kary tego samego rodzaju podlegają łączeniu.

Sąd połączył kary pozbawienia wolności i grzywny orzeczone w wyrokach wydanych w sprawach II K 395/08 SR Gdańsk – Północ w G. i II K 216/08 SR Gdańsk – P. w G. i jako kary łączne wymierzył D. G. karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 170 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda. Sąd baczyl przy tym, by zgodnie

z treścią art. 86 k. k. wymiar kary łącznej mieścił się w zakresie od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa z wyroków podlegających łączeniu, do ich sumy.

Wymierzając karę łączną Sąd nie rozważa ponownie kwestii społecznej szkodliwości czynów, za które zostały orzeczone kary jednostkowe ani też stopnia zawinienia przy popełnieniu wyżej wymienionych czynów. Sąd winien mieć na uwadze prewencję indywidualną wobec oskarżonego – w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego – skazanego, jak też względy prewencji generalnej. Ponadto Sąd winien rozważyć kwestię czy przestępstwa, za które zostały orzeczone kary jednostkowe są jedno- czy też różnorodnej, czy zostały popełnione w krótkich czy też znacznych odstępach czasu. Przestępstwa objęte wyrokami wskazanymi w punkcie I. sentencji wyroku łącznego są przestępstwami różnorodnymi, wymierzonymi przeciwko różnym dobrom prawnym (tj. mieniu i zdrowiu publicznemu) oraz popełnione zostały na przestrzeni znacznego okresu czasu (od 21 listopada 2005 roku do 7 kwietnia 2008 roku), co przemawia za celowością zastosowania przy łączeniu kar jednostkowych w przeważającej mierze zasady kumulacji.

Nie ulega również wątpliwości, iż także względy prewencji zarówno generalnej, jak i indywidualnej nakazują zastosowanie wobec skazanego przynajmniej częściowej kumulacji kar. D. G. był już czterokrotnie karany przez sąd. Zgodnie z poglądem wyrażonym przez Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 12 lipca 2000 r.: „decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Popelnienie dwóch lub więcej przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji. Absorpcję kar należy stosować bardzo ostrożnie, biorąc pod uwagę negatywną co do sprawy przesłankę prognostyczną, jaką jest popelnienie kilku przestępstw” (II AKa 171/00, OSA 2001/2/5).

Sąd miał także na uwadze fakt, iż popelnienie dwóch lub więcej przestępstw jest zasadniczo okolicznością obciążającą i w związku z tym kara łączna nie może stanowić niczym nie uzasadnionej premii dla skazanego płynącej jedynie z faktu popelnienia większej liczby przestępstw („Kodeks karny-komentarz” pod red. A. Wąska, Gdańsk 2000, t. II, s. 261-263). A za taką właśnie premię należałoby uznać wymierzenie skazanemu kary łącznej z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że w badanym przypadku brak jest podstaw do całkowitego zastosowania zasady absorpcji kar jednostkowych. Należy bowiem mieć na uwadze, że D. G. wielokrotnie popełnił przestępstwa. Zachowanie skazanego wskazuje na jego niepoprawność. Uprzednie skazania nie powstrzymały go przed ponownym naruszeniem porządku prawnego. Z tych przyczyn, w ocenie Sądu, przyznanie prymatu zasadzie absorpcji przyczyniłoby się do wzbudzenia u skazanego poczucia bezkarności. Jednocześnie Sąd miał na względzie treść opinii o skazanym z Zakładu Karnego w K..

Sąd Najwyższy niejednokrotnie podkreślał, iż stosowanie jednej z wyżej wymienionych zasad, absorpcji czy też kumulacji w pełnym zakresie z wyłączeniem zasady przeciwnej, winno mieć miejsce jedynie wyjątkowo. Podzielając ten pogląd, Sąd wymierzył kary łączne pozbawienia wolności i grzywny przy zastosowaniu zarówno zasady absorpcji, jak i kumulacji.

Z tych przyczyn Sąd uznał, że kary łączne we wskazanym powyżej wymiarze będą w należyty sposób oddziaływać prewencyjnie na skazanego.

Co do pozostałych rozstrzygnięć zawartych w wyrokach podlegających łączeniu, Sąd ustalił, że podlegają one odrębnemu wykonaniu.

Na podstawie art. 572 k. p. k. Sąd umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego w zakresie dotyczącym wyroku wydanego w sprawie III K 279/05 Sądu Rejonowego w Gdańsku.

W punkcie II. sentencji wyroku Sąd zaliczył skazanemu na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności odpowiednie okresy rzeczywistego pozbawienia wolności.

Ponadto Sąd orzekł w przedmiocie kosztów obrony z urzędu i zwolnił skazanego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem o wydanie wyroku łącznego, uznając, że nie jest on w stanie ich ponieść.